

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120200287
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120200287.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členiek senátu JUDr. Ivety Anderlovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, ul. Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zastúpeného: Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, proti žalovanému: W. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. M., ul. O. XXX/XA, zastúpenému: JUDr. Šimon Cibulka, advokát so sídlom v Trenčíne, Jilemnického 2, o zaplatenie 2.340,91 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 17C/1/2020-88 zo dňa 27.07.2020, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie. Výrokom II. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Výrokom III. žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 140,- € prostredníctvom obchodnej spoločnosti Slovenská pošta, a.s. V odôvodnení uviedol, že dňa 10.01.2020 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žaloba žalobcu, ktorou sa proti žalovanému domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.340,91 eur spolu s príslušenstvom z titulu náhrady poskytnutého poistného plnenia za škodu spôsobenú na zdraví prevádzkou motorového vozidla. Na základe podanej žaloby vydal súd dňa 06.02.2020 platobný rozkaz, ktorý bol žalovanému doručený dňa 17.02.2020. Podaním doručeným súdu dňa 27.02.2020 právny zástupca žalovaného oznámil súdu, že na žalovaného bol vyhlásený konkurz a žalobca mal možnosť si túto pohľadávku uplatniť v konkurze žalovaného, avšak tak neučinil. Súd zistil, že na majetok žalovaného bol uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 38OdK/100/2019 zo dňa 12.03.2019 vyhlásený konkurz (oddĺženie dlžníka konkurzom). Uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 54/2019 dňa 18.03.2019. Dňa 10.06.2019 bol v Obchodnom vestníku č. 110/2019 uverejnený Oznam konkurzného správcu zo dňa 05.06.2019, z ktorého vyplýva, že sa do 90 dní od vyhlásenia konkurzu neprihlásil žiadny veriteľ, čoho dôsledkom sa konkurz zrušil. Proti platobnému rozkazu žalovaný podal odpor. Uznesením sp. zn. 17C/1/2020 zo dňa 22.05.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.06.2020, súd vydaný platobný rozkaz zo dňa 06.02.2020 zrušil. Právne vec súd posúdil podľa § 161 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku; § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd sa v konaní zaoberal tvrdeniami sporových strán, pričom nesúhlasil s názorom žalobcu, že pohľadávka uplatňovaná v tomto konaní je nedotknutou pohľadávkou, v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR. Žalobcom uplatnenú pohľadávku nemožno považovať za nárok na náhradu škody spôsobenej na zdraví alebo úmyselným konaním podľa uvedeného ustanovenia ZoKR. Škoda na zdraví v žiadnom prípade nemohla vzniknúť žalobcovi, a rovnako na neho ani nemohla prejsť od poškodených. Žalobca si uplatňuje proti žalovanému postihové právo vyplývajúce priamo zo zákona, ktoré nie je právom na náhradu škody. V tomto smere súd odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/162/2019 z 27.11.2019,

v zmysle ktorého žalobcom uplatnenú pohľadávku nemožno považovať za nárok na náhradu škody spôsobenej na zdraví alebo úmyselným konaním podľa § 166c ods. 1 písm. c/ ZKR (táto je oddĺžením nedotknutá), i keď by sa na prvý pohľad mohla takto javiť. Podobne aj najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/73/2019 uviedol, že "Právo poisťovne domáhať sa od poisteného náhrady sumy vyplatenej poškodeným nie je odvodené od práva poisteného, ktoré by na poisťovňu prešlo v zmysle ustanovení OZ, ale ide o osobitný priamy nárok poisťovne." Súd predmetnú pohľadávku posúdil, ako pohľadávku spočívajúcu v nároku na náhradu poistného plnenia v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti, a predstavuje teda regresné právo žalobcu. V tomto konaní sa titulom regresu domáha žalobca náhrady toho, čo plnil poškodeným z poistného garančného fondu za žalovaného, ako osobu bez poistenia zodpovednosti. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá mohla byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovaného vyhlásenom uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 38OdK/100/2019 zo dňa 12.03.2019. Žalobca tak neurobil. Následné zrušenie konkurzu - vydané v Obchodnom vestníku č. 110/2019 dňa 05.06.2019 - z dôvodu, že nebol zistený žiaden majetok podliehajúci konkurzu, nemá vplyv na rozhodnutie konkurzného súdu o oddĺžení žalovaného, a teda ani na rozhodnutie súdu o zastavení konania. Pretože v tomto spore súd zistil, že došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok žalovaného, s poukazom na ustanovenie § 167e ods. 1 ZoKR konanie o žalobe žalobcu, ktorou si voči žalovanému uplatnil zaplatenie pohľadávky z titulu náhrady poskytnutého poistného plnenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vo výške 2.340,91 eur s príslušenstvom, zastavil. O trovách tohto konania súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu, nakoľko s ohľadom na dôvod zastavenia konania (vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného) nemožno konštatovať, že by niektorá z nich procesne zavinila jeho zastavenie, resp. niesla procesnú zodpovednosť za jeho zastavenie. Žalobca za podanú žalobu zaplatil súdny poplatok vo výške 140 eur. Nakoľko bolo konanie zastavené po tom, ako bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz, súd má zo zákona povinnosť vrátiť žalobcovi súdny poplatok zo žaloby, ktorý žalobca zaplatil v celkovej výške 140 eura. Súd uzavrel, že poplatok bude vrátený žalobcovi po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom prevádzkovateľa platobného systému súdnych poplatkov Slovenská pošta a. s.

2. Proti tomuto uzneseniu, výroku I. a II., podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žalobca namietal, že v predmetnom konaní si uplatňuje svoj nárok na náhradu poistného plnenia - škode na zdraví v celkovej sume 2.340,91 € spolu s prísl. Poistné plnenie - škoda na zdraví bola vyplatená poškodeným tak, že bolo vyplatené Q. Z. vo výške 1.401 €, F. B. vo výške 358,91 € a F. N. vo výške 581 €. Mal za to, že v danom prípade ide o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví v zmysle ustanovenia § 166c ods. 1, písm. d) ZKR, ktorých sa ustanovenie § 167f ods. 2 ZKR vyslovene nedotýka. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ žalovaný uvádzal, že nárok žalobcu nie je nárokom na náhradu škody, ale ide o právo žalobcu na tzv. postih (regres), s uvedeným tvrdením žalobca súhlasí, avšak zároveň má za to, že uvedené nevylučuje to, že pohľadávku žalobcu možno zaradiť pod pohľadávky podľa ustanovenia § 166c ods. 1, písm. d) ZKR, na ktoré sa režim podľa ustanovenia § 167f ods. 2 ZKR nevzťahuje. Podmienkou vzniku tohto nároku je skutočnosť, že nárok poškodeného zanikol v dôsledku plnenia osoby, ktorá si tento nárok uplatňuje, t.j. pohľadávka žalobcu sa týka náhrady škody, ktorú žalobca za škodcu, ktorý je zodpovedný za túto škodu, uhradil poškodenému. Odškodnenie je totiž poškodenému povinný poskytnúť buď priamo škodca alebo príslušný poisťovateľ v prípade platne uzavretého povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V prípadoch, kedy poistná zmluva uzavretá nebola alebo z určitých dôvodov zanikla, a teda poškodený nemá možnosť obrátiť sa na žiadnu poisťovňu, aby uhradila škodu za osoby zodpovedné za škodu, je práve žalobca povinný odškodniť poškodeného, čím mu zároveň vzniká pohľadávka voči tomu, kto za túto škodu zodpovedá. V prípade prijatia záverov žalovaného, s ktorými sa súd v napadnutom uznesení stotožnil a na základe ktorých konanie zastavil, by pod ustanovenie § 166c ods. 1, písm. d) ZKR spadala len pohľadávka, ktorú má voči škodcovi v konkurze priamo poškodený. Uvedený záver je však nelogický. Cieľom predmetného ustanovenia je brániť právo poškodeného na náhradu škody na zdraví pred jej zánikom v dôsledku vyhláseného konkurzu na majetok dlžníka. Zákonodarca teda stavia následky protiprávneho konania škodcu vedúceho k škode na zdraví vyššie, a priznáva im postavenie konkurzom nedotknutých pohľadávok. Bolo by potom krajne nespravodlivé, aby žalobca mal toto právo upreté a bol postavený do pozície toho, kto je nútený finančne znášať protiprávne správanie škodcu, na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že žalobe žalobcu o zaplatenie 2.340,91 € s prísl. v plnom rozsahu vyhovie, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP

ho zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň vyčíslil trovy konania.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Odvolacie námietky žalobcu považoval za nedôvodné. Mal za to, že žalobca v odvolaní neuviedol iné právne posúdenie než uvádzal v konaní pred súdom prvej inštancie. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie predmetnú vec správne právne posúdil. Nárok žalobcu nemožno považovať za nedotknutú pohľadávku v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, nakoľko ide o jeho regresné právo v podobe pohľadávky spočívajúcej v nároku na náhradu poistného plnenia v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. a nie náhradu - pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví, ako to predpokladá zákonné ustanovenie zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Regresné právo spočívajúce v postihovom práve na náhradu poistného plnenia vyplývajúce priamo zo zákona nemožno považovať za nárok na náhradu škody spôsobenej na zdraví v zmysle § 166 ods. 1 písm. d) zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/162/2019 z 27.11.2019. Žalovaný bol toho názoru, že žalobca sa svojim odvolaním domáhala, aby odvolací súd narušil právnu istotu žalovaného, t. j. aby rozhodol v rozpore s právnym názorom najvyššej súdnej autority. Sám žalobca v odvolaní vyjadril súhlas, že jeho žalobou uplatnené právo predstavuje postihové právo. Samotné znenie § 166c ods. 1 písm. d) Zákona o konkurze a reštrukturalizácii je podľa žalovaného jednoznačné a nepripúšťa žiaden iný výklad a už vôbec nie extenzívny výklad. Zákonodarca jasne, určito a zrozumiteľne taxatívnym výpočtom uviedol, čo možno považovať za nedotknutú pohľadávku a postihové právo žalobcu medzi nimi nie je. Taxatívny výpočet uvedený v § 166c ods. 1 písm. d) zákona o konkurze a reštrukturalizácii predstavuje výpočet hmotnoprávných nárokov a nie nárokov, ktoré sa týkajú nejakého iného nároku. Žalovaný zdôraznil, že právo poškodeného na náhradu škody na zdraví nie je nijako ohrozené, keďže tento má právo domáhať sa takejto pohľadávky, pretože vo vzťahu k nemu sa predmetné ustanovenie považuje za nedotknutú pohľadávku. Zákonodarca žalobcu nijako neukrátil uplatniť si regresné právo prihláškou v konkurznom konaní. Žalobca bol však pasívny a sám sa svojou nečinnosťou obral o úspešné uplatnenie svojej pohľadávky vo vzťahu k žalovanému. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, nakoľko mal za to, že je vo výroku vecne správny a aby žalovanému priznal nárok na náhradu.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 CSP ako vecne správne potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že žalobcom uplatnená pohľadávka v tomto konaní nie je pohľadávkou nedotknuteľnou v zmysle ustanovenia § 166c ods. 1 písm. c) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“), keď mal za to, že škoda na zdraví v žiadnom prípade nemohla vzniknúť žalobcovi a táto na neho ani nemohla prejsť od poškodených. Súd preto s poukazom na závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/162/2019 z 27.11.2019, nakoľko v konaní bola uplatnená pohľadávka, ktorá mohla byť uspokojená len v konkurze a na majetok žalovaného bol vyhlásený konkurz, konanie podľa § 167e ods. 1 ZoKR zastavil.

6. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého uznesenia v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

7. Ochrana veriteľa vo vzťahu k uspokojeniu svojej pohľadávky zákon o konkurze a reštrukturalizácii poskytuje len vo vzťahu k pohľadávkam, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 166c ZoKR, a to vzhľadom na osobitnú povahu takejto pohľadávky na zaplatenie ktorej je nevyhnutné aj napriek insolventnosti dlžníka trvať. Ide o kategóriu tzv. nedotknutých pohľadávok, kde už z ich názvu vyplýva, že takáto pohľadávka bude oddĺžením úpadcu fyzickej osoby nedotknutá. To znamená, že veriteľ je oprávnený túto pohľadávku prihlásiť už v samotnom konkurznom konaní podľa ZoKR, no aj v prípade ak tak neurobí, alebo nebude uspokojený, pohľadávka vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka nezaniká a túto je naďalej veriteľ oprávnený voči dlžníkovi uplatňovať, či už súdnou cestou, alebo iným spôsobom. Pokiaľ je predmetom súdneho konania pohľadávka nedotknutá, súd v takomto prípade konanie v dôsledku oddĺženia dlžníka nezastaví, ale vec pojedná a vo veci rozhodne.

8. Medzi nedotknuté pohľadávky ZoKR zaraďuje aj pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky /§166c ods. 1 písm. d ZoKR/. Žalovaný dňa 12.09.2017 spôsobil v dôsledku škodovej udalosti škodu na zdraví poškodeným F. B., Q. Z., F. N. (ďalej len „poškodení“). Poškodení v zmysle § 24 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) mali právo uplatniť nárok na náhradu škody na zdraví proti žalobcovi za rovnakých podmienok ako proti tomu, kto škodu spôsobil a žalobca bol povinný plniť. Žalovaný sa porušením svojej povinnosti uzatvoriť povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vystavil možnému regresnému nároku zo strany žalobcu za plnenia poskytnuté v zmysle príslušných ustanovení zákona o PZP.

9. Právnym základom zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu na zdraví bolo porušenie povinností počínať si tak, aby inému škodu nespôsobil /§420, § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka/. Právnym základom zodpovednosti žalobcu za plnenie poskytnuté poškodeným bol zákon o povinnom zmluvnom poistení a jeho povinnosť vyplatiť z garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti, ako v tomto prípade, od ktorej skutočnosti žalobca uplatňuje regresný nárok voči žalovanému podľa § 24 ods. 7 zákona o PZP.

10. Odvolací súd má za to, že nárok žalobcu proti žalovanému podľa § 24 ods. 7 zákona o PZP na náhradu toho, čo za neho plnil, nemožno považovať za pohľadávku žalobcu z titulu spôsobenej škody na zdraví, tak ako to vyplýva zo znenia §166c ZoKR. V prípade takéhoto nároku žalobcu nie je predmetom konania skúmanie zodpovednosti žalovaného za škodu na zdraví, t. j. podmienky zodpovednosti za škodu spôsobenú žalovaným ako vyplývajú z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ako tieto boli skúmané aj samotným žalobcom pri rozhodovaní o poskytnutí plnenia poškodeným, ale skutočnosť, že žalobca plnil podľa zákona o PZP a žalovaný nespĺnil povinnosť mať uzatvorené povinné zmluvné poistenie, v dôsledku čoho vznikla pohľadávka na regresnú náhradu žalobcovi. Na žalobcu z titulu zákona o PZP neprešla pohľadávka poškodených z titulu škody na zdraví, a teda žalobca nedisponuje rovnakými námietkami ako poškodení v pozícii tzv. základného zodpovednostného vzťahu. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným z dôvodu spôsobenej škody na zdraví poškodeným je vzťahom odvodeným vyplývajúcim zo zákona o PZP a nie z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich škodu na zdraví a škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Preto z tohto pohľadu ani napr. nárok samotných poškodených voči žalovanému a žalobcovi nepredstavuje pre žalobcu a žalovaného solidárne zaväzujúci dôvod na poskytnutie plnenia poškodeným. Zákon o PZP, ktorý je právnym dôvodom nároku žalobcu voči žalovanému uplatneným v tomto konaní neupravuje základný zodpovednostný vzťah medzi poškodeným a škodcom, ale len vzťah tzv. nadstavbový, ktorý vzniká z titulu poistenia zodpovednosti za škodu, či porušenia povinnosti uzatvoriť takéto poistenie.

11. Pohľadávka, ktorú žalobca voči žalovanému v konaní uplatnil preto nie je pohľadávkou v konkurznom konaní nedotknuteľnou. Z tohto dôvodu tak ide o pohľadávku, ktorá mohla byť uspokojená len v konkurze. Pokiaľ preto bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz a žalovaný bol oddĺžený, ako v danom prípade (uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 38OdK/100/2019 zo dňa 12.03.2019), v konaní v ktorom sa uplatňoval nárok na pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze, išlo o dôvod, aby súd bez zbytočného odkladu konanie zastavil. Súd prvej inštancie preto v danej veci rozhodol správne, pričom odvolacie námietky žalobcu boli nedôvodné.

12. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie (v napadnutej časti vo výrokoch I., II. a v súvisiacom výroku III.) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. Odvolací súd preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).